

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Quibus fundamentis nixa sit Janseniana impossibilitas [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

152 LIBER PRIMUS
SECTIO II.

*Quibus fundamentis nixa sit Janseniana
impossibilitas seu impotentia orationis
in justis etiam citra culpam
personalem.*

Spiritum, qui ubi vult spirat, sicuti spiritum gratiae, ita & precum effundere ubi voluerit, eumque justis propter peccatum originale etiam remissione deletum subducere posse, ita ut nec præcepta Dei servare valeant præsentium vi-
rū facilius, neque orare ut possint, primò probat Jansenius ex Doctore Angelico afferente
2.2.q.2.a.5.
ad 1. ex S. Augustino divinum auxilium quibuscumque divinitus datur, misericorditer dari, quibus autem non datur, ex justitia nou dari in pœnam precedentis, aut saltē originalis peccati, ut Augustinus dicit libro de Correptione & gratia.

Iansf. l. 3.
de Grat. Chr. c. 13. p 337.
S. Aug. de Correp. &
Grat. c. 11.

Cum enim ibi dixisset Augustinus, inquit Jansenius Angelos & Adamum recenter conditum non fuisse peccatores cadendo, si gratia ad standum defuisselet, de homine jam lapsō adjicit: Nunc autem quibus deest tale adjutorium jam pœna peccati est: quibus autem datur, secundum gratiam datur, non secundum debitum.

Secundò hue collineat Jansenius, ubi probare contendit, desertionem gratiae, excæcacionem &c. esse effectum divinæ reprobationis: hanc verò fundari in peccato originali, licet remisso. Cumque inter justos reperiantur reprobi qui temporaliter justi sunt, his licet conantibus & volentibus perseverare justo judicio existimat subtrahi ad perseverandum & orandum vires; quia prædestinati non sunt ad regnandum cum Christo;

DE PROPOSITIONE I. 153

Christo , vel quia non sunt à massa damnationis divinæ gratiæ largitate discreti. Itaque talibus non modò magnum perseverantiæ donum vult denegandum , sed etiam orandi & perseverandi potestatem , sic ut prius a Deo deserti sint quoad auxilium gratiæ orationis & operationis , quam Deum ipsi deserant per culpam. Tractat hoc Jansenius libro decimo de gratia Christi Salvatoris , ubi ait : *non aliam Augustinum agnoscere reprobationis causam , nisi massa perdite meritum seu peccatum originale , quo tota Massa periit : & hoc esse causam non tantum negativæ reprobationis seu non prædestinationis , sed etiam positivæ , quâ videlicet tamquam indignus repellitur ab æternæ vitæ seu regni cœlestis beneficio , sive iste parvulus , vel adultus fuerit , sive AD TEMPUS JUSTIFICANDUS , sive in iniquitatibus totâ vitâ mansurus.*

Et cum obijiceretur nihil esse damnationis iis qui sunt in Christo Iesu , ac proinde non posse dici , quod reprobi , quibus istud peccatum dimissum fuerit , propter peccatum originale damnentur:

Respondet : Quamvis verum sit , in multis culpam originalem Christi baptismate deleri , culpmque semel deletam non iterum relabendo reviviscere , nec propter illam jam deletam immediatè posse ex regni Cœlestis excludi , simul tamen stabile verissimumque manet propter illam culpam , cui obnoxius homo jacuit , noluisse Deum ipsi totale beneficium liberationis decernere... ac proinde voluisse eum finaliter in perditione relinquere. Accedit , quod ut ex reliquiis illius peccati , quas non absersit Christi gratia , fiat quemadmodum diximus , ut in statum perditionis iterum cadat , in eoque maneat & moriatur. Quod eo magis originali peccato imputari debet... quia concupiscentia ex qua relapsus ille pereuntium nascitur ex ipsis (Aug.) mente sic est originale peccatum , ut

K. 5 quam-

*Ians. l. 10. de
Grat. Christi
c. 3. p. 1014.
& subseq.*

154 LIBER PRIMUS

quamvis reatu transferit, actu tamen maneat
 & hac de causa, & quia ex peccato nata est,
 & ad peccatum provocat, peccatum etiam ab Apo-
 stolo nominetur.

Et alibi: Hoc significat Augustinus, quoties vel
 l. 10. de Grat. execrationis vel obdurationis hujusmodi, ut sub-
 Chr. cap. 5.³ tracta gratia fiat homo cacus aut durus, ad vindic-
 etiam Dei refert, quâ vel peccatum originale, cui
 massa merito involuti sunt, vel alia peccata inde
 pullulantia judicij sui aequitate persequitur. Et
 rursum: Palam vides ipsam quoque derelictionem,
 seu desertionem, quâ Deus non miseretur, nec gra-
 tiam tribuit, quâ peccata caveantur, esse effectum
 reprobantis Dei.

S E C T I O III.

Præjacta Iansenij fundamina subruuntur.

Jubemur de Spiritu Domini in bonitate sentire, qui se deserentes justè deserit, & misericorditer desertores sæpè convertit. Doctor Angelicus loquitur illic de Justis nullam desertionis divinæ causam personalem ponentibus, sed generatim etiam de infidelibus.

Verba S. Thomæ sunt isthæc: *Si in potestate hominis esse dicatur aliquid excluso auxilio gratiæ, sic ad multa tenetur homo ad quæ non potest sine gratia preparante, sicut ad diligendum Deum & proximum, & similiter ad credendum articulos fidei. Sed tamen hoc potest cum auxilio gratiæ, quod quidem auxilium quibuscumque divinitus datur misericorditer datur &c.* neque Patrocinium Iansenio Augustinus exhibit citatus: Adjutorium enim quod deesse refert Augustinus in pœnam peccati (scilicet originalis ut exponitur etiam remissi) est iluld ipsum quod alijs datur secundum gratiem non